Írta: Major Zoltán
2019. február 26. kedd, 16:08

A Farsangoló HANGoskodáson 2006 óta hagyomány, hogy a Bóbita Bábszínház egy kollégája, a társulat szavazatai alapján Hang Gábor-díjban részesül. Idén ebben a megtiszteltetésben február 16-án Czéh Dániel részesült, aki öt éve kezdett a bábszínház színpadán és azóta sorra főszerepeket játszik. Vele beszélgettünk a díjról, színházról, a Bóbita előtti évekről, tervekről. (Képünkön: Az első Bóbitás szerep, *A kis hableány* **című előadásban.**
(Fotók: Bóbita Bábszínház)

- Megkaptad a Hang Gábor-díjat, amit a társulat titkos szavazatai alapján minden évben egy Bóbitás kap. Mit jelent számodra?

- A társulat elismerését, hogy egyrészt köszönik a munkát, másrészt bíznak is benne, hogy a továbbiakban is felajánlom a szolgálataimat, nagyon jó érzés. A társulat belső szavazása nem arról szól, hogy egymást hogyan értékeljük, hanem hogy egymásban mennyire bízunk meg. Nem egy ítélet, hanem ez a bizalom, ami fontos. Öt éve vagyok a Bóbitában, úgy érzem, hogy le is kellett ezért tenni elég sok mindent az asztalra, hogy idén én kapjam meg ezt a díjat.

- **Nagyon szimpatikus kezdeményezés számomra, hogy a Hang Gábor-díjat évek óta a kitüntetett kolléga személyére szabják. Te mit kaptál?**

- Egy komplett könyvcsomagot kaptam, ami egy mikrobábszínházba van becsomagolva. A

csomagolást, azt hiszem, kiválóan fogom majd tudni használni valamelyik bohóc-bevetés alkalmával (Dani a Piros Orr Bohócdoktorok Alapítvány egyik bohócdoktora is – a szerk.). A könyvcsomag filozófiai és színházi jellegű köteteket tartalmaz, ami utal a „múltamra", hiszen érettségi után a Pécsi Tudományegyetem filozófia-magyar szakán kezdtem el a tanulmányaimat és már elsőéves egyetemistaként kerültem a JESZ-hez (Janus Egyetemi Színház). Itt először tréningeken vettem részt, majd másodéves koromban játszottam először darabban. A színház ezzel is vitt, gravitációs jelleggel elszippantott az egyetemtől, nem is fejeztem azt soha be, viszont az olvasás szeretetét és a filozófiai gondolkodást nagyon belém nevelték. Ebben a csomagban kaptam egy magyar bábművészeti antológiát, melyben sok jeles előadás szerepel, amikből lehet építkezni. Kifejezetten színházi könyv továbbá a Tadeusz Kantor halálszínházáról, egyik kedvenc posztmodern színházcsinálómról szóló kötet, aki egyaránt volt képzőművész és performer is. Továbbá kaptam egy kortárs norvég/izlandi drámákat tartalmazó gyűjteményt, az északi gondolkodásmód nagyon érdekes számomra. Illetve szerepel még a könyvek közt egy filozófiai jellegű kiadvány, ami a hallás és az elme kapcsolatáról szól. Ez most nagyon hasznos lesz, mert a szakdolgozatomat a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem bábszínész szakán a zene dramaturgiája a bábszínház terében témájából fogom írni. Bónuszként pedig itt van még egy Feldmár András könyv, aki nagy kedvencem. És mindez beágyazva a már említett bábszínházi díszletbe, így találkozik a bölcsész és a színházi énem.

- **Vannak kedvenc szerepeid, darabjaid?**

- Nem is tudom. Talán azért a személyes kedvencem *A kis hableány*, illetve a királyfi karaktere, mert ezzel a szereppel kerültem 2003-ban a bábszínházhoz. Az egy nagy áttörés volt, saját korlátaim áttörése. Addig ilyen komolyan nem foglalkoztam bábbal. Persze bohócmunkák során, illetve workshopokon már találkoztam a műfajjal, de ennyire konkrétan még nem. Egyrészt elképesztő volt, hogy szinte ismeretlenül felállítottak a bábszínpadra. Nagyon jól esett, hogy ilyen bizalmat szavaztak nekem. Magát a darabot is nagyon érdekes, kísérleti jellegű előadásnak tartom. Körülbelül tizenöt alkalommal adtuk elő, és utána lekerült a műsorról, a nézők valahogy nem fogadták el ezeket az ízeket. Továbbá kedvenc még a két *Torzonborz* előadás, ami az előzenével és a kesztyűs technika újraértelmezésével új szinteket tudott és tud mutatni. Több éve fut az első és a második rész is, Torzonborz a mindennapjaink részévé vált, akár álmunkból felrázva is elő tudjuk adni. Azonban ilyen módon hálátlan vagyok az összes többi darabbal, mert itt nincs két egyforma munka. Vagy a báb, vagy a technika, vagy egy tárgy más. De említhetjük *Az ördögszántotta hegy* -et, ahhoz gólyalábazni kellett megtanulni, itt nem lehet ellustulni.

[redacted]